

Arrest

nr. 138 869 van 19 februari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 15 oktober 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 november 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. KASONGO loco advocaat Violette KERKHOF en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Afghaanse man van Tadjiek-origine, geboren in 1961 in het dorp Honi Saidan (district Baraki Barak, provincie Logar). U woonde in het dorp samen met uw vrouw en vijf kinderen en leefde van de opbrengsten van uw 15 djerib landbouwgrond. Gedurende de vijf jaar voor uw vertrek uit Afghanistan zou u af en toe, wanneer de veiligheidssituatie het vereiste, naar Peshawar zijn gereisd waar u een huis huurde.

U kreeg in Honi Saidan problemen met de Taliban omwille van uw sjiitische geloofsovertuiging. Op 15 Qaws 1392 (6 december 2013) werd uw dochter W.(...) meegenomen door de Taliban om uitgehuwelijkt te worden. Bijna drie maand later kwam de imam van de moskee bij jullie thuis. Hij wilde dat u ook uw tweede dochter, M.(...) L.(...) zou laten huwen met een talibanstrijder en dat uw zoon, Jan Mohammad,

zich bij de Taliban zou aansluiten. Op dat moment vervloekte u in gesprek met de imam de profeet Mohammed. Twee tot drie dagen later verliet u samen met uw gezin Honi Saidan. Onderweg naar Peshawar werden jullie aan een wegversperring gestopt. De mannen dienden uit te stappen terwijl de vrouwen verder konden reizen. U werd samen met uw oudste zoon Jan Mohammad, een nacht vastgehouden. Na het betalen van een kleine som losgeld konden jullie de volgende dag verder reizen. U raakte op deze manier echter uw vrouw en andere kinderen kwijt. Aangezien u haar niet kon terugvinden besloot u om samen met uw zoon naar Europa te trekken.

Op 24 april 2014 vroeg u, vergezeld van uw 14-jarige zoon, in België asiel aan. U vreest bij terugkeer vervolging door de Taliban, onder andere omdat u de profeet Mohammed zou hebben beledigd.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw beide gehoren uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (Gehoor CGVS 05/06/2014, p. 2; Gehoor CGVS 12/08/2014, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u vage, lacunaire en wel erg weinig doorleefde verklaringen aflegde in verband met uw herkomst uit het dorp Honi Saidan (district Baraki Barak, provincie Logar). Tijdens beide interviews bij het CGVS werd u gevraagd om een vrije beschrijving te geven van uw dorp. Telkens antwoordde u erg kort en oppervlakkig. Tijdens uw eerste interview verklaarde u enkel: "Er zijn geen belangrijke gebouwen in ons dorp, er is enkel een grote moskee. Voor de rest is er wel een weg en vandaar kan je naar Ghazni gaan, maar niet de hoofdweg, de weg naar Ghazni." (Gehoor CGVS 05/06/2014, p. 8). Wanneer u tijdens uw tweede gehoor opnieuw werd gevraagd om uw dorp te omschrijven stelde u: "Ons dorp bevindt zich ten zuiden van Pul e Alam en ten Oosten van Baraki Barak". Gevraagd om een meer gedetailleerde beschrijving herhaalde u dat het een klein dorp is met dorpshuizen, landbouwgronden en een grote moskee (Gehoor CGVS 12/08/2014, p. 6). Van iemand die naar eigen zeggen meer dan 50 jaar in Honi Saidan zou hebben gewoond mag toch worden verwacht dat hij wanneer hij daar expliciet naar wordt gevraagd meer spontaan, doorleefd en gedetailleerd kan vertellen over dit dorp. Volgens de kaarten waarover het CGVS beschikt ligt Honi Saidan tussen de steden Baraki Barak en Pul-e-Alam, zij het beduidend dichterbij deze laatste (Zie map Landeninformatie). Alle geraadpleegde kaarten situeren het dorp dan ook in het district Pul-e-Alam en niet Baraki Barak. Het is dan ook opmerkelijk dat u zelf verklaarde dat Honi Saidan wel degelijk in het district Baraki Barak zou liggen en dat de afstand tot de stad Baraki Barak bovendien beduidend korter zou zijn dan die tot Pul-e-Alam (Gehoor CGVS 05/06/2014, p. 8). De afstand tussen uw dorp en Pul-e-Alam schatte u op 14-15 km (Gehoor CGVS 05/06/2014, p. 9), terwijl volgens de kaarten waarover het CGVS beschikt blijkt dat Honi Saidan op amper 3 km van het centrum van Pul-e-Alam ligt. De afstand tot Baraki Barak is volgens deze informatie ook beduidend groter dan tot Pul-e-Alam. Tijdens uw gehoor bij het CGVS werd u gevraagd of er zich een rivier in de buurt van uw dorp bevond. U antwoordde ontkennend, maar verklaarde dat er wel een rivier ten zuiden van het dorp ligt (Gehoor CGVS

05/06/2014, p. 8). Wanneer u expliciet werd gevraagd of er ook een rivier ten noorden van het dorp ligt antwoordde u ontkennend (Gehoor CGVS 12/08/2014, p. 7). Uit de luchtfoto's die aan het administratieve dossier werden toegevoegd blijkt echter dat er ook ten noorden van het dorp een waterstroom loopt (Zie map landeninformatie). Ook wanneer u werd gevraagd om aan te geven welke dorpen er tussen Honi Saidan en de stad Baraki Barak liggen gaf u tegenstrijdige en foutieve antwoorden. Tijdens uw eerste gehoor op het CGVS antwoordde u op deze vraag: "Shali, Podocht, geen andere" (Gehoor CGVS 05/06/2014, p. 8). Wanneer u tijdens uw tweede gehoor exact dezelfde vraag werd gesteld antwoordde u: "Sheltan, Nobodjah, Qalai Sar Jan" (Gehoor CGVS 12/08/2014, p. 8). Gevraagd of dit de enige drie dorpen zijn tussen Honi Saidan en Baraki Barak antwoordde u dat er nog veel andere zijn, maar dat u het zich niet herinnert (Gehoor CGVS 12/08/2014, p. 9). Niet enkel gaf u tijdens uw eerste en uw tweede gehoor volstrekt tegenstrijdige antwoorden, geen enkele van uw verklaringen over de dorpen tussen Honi Saidan en Baraki Barak komt bovendien overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt (Zie map landeninformatie). Indien u wel degelijk meer dan 50 jaar in Honi Saidan hebben gewoond mag worden verwacht dat u correct kan antwoorden op dergelijke elementaire vragen over de positie van uw dorp. Wanneer u tijdens uw tweede gehoor werd gevraagd of u weet waar Qala Mossa, een dorp op amper 2 km van Honi Saidan, ligt antwoordde u bovendien ontkennend (Gehoor CGVS 12/08/2014, p. 9). Ook wanneer u tijdens uw eerste gehoor bij het CGVS werd gevraagd om andere dorpen in de directe omgeving van Honi Saidan te noemen antwoordde u: "Shali, Baraki Daw Jan, er zijn nog enkele andere dorpen, maar de namen weet ik niet" (Gehoor CGVS 05/06/2014, p. 9). Niet enkel wordt er op geen enkel van de kaarten waarover het CGVS beschikt melding gemaakt van Shali en Baraki Daw Jan, het is ook volstrekt ongeloofwaardig dat u uw hele leven in Honi Saidan zou hebben gewoond maar toch amper 2 naburige dorpen zou kunnen noemen. Ook over recente gebeurtenissen in uw dorp en regio legde u lacunaire verklaringen af. Tijdens uw tweede gehoor bij het CGVS werd u gevraagd of er de afgelopen jaren nog veiligheidsincidenten waren in uw dorp. U antwoordde van niet. Wanneer u vervolgens werd gevraagd of er de afgelopen jaren aanslagen zijn geweest in de buurt van uw dorp antwoordde u: "Nee, dat weet ik niet. Ik ben niet op de hoogte.". Ook wanneer u vervolgens specifiek werd gevraagd of er in de buurt van uw dorp Honi Saidan de afgelopen jaren aanvallen waren tegen mensen van de overheid antwoordde u ontkennend (Gehoor CGVS 12/08/2014, p. 10). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat er zich op 9 augustus 2011 een ernstig incident voordeed in de regio van uw dorp. Taliban militanten openden het vuur op de wagen van het districtshoofd van Baraki Barak, twee talibs zouden bij het daaropvolgende vuurgevecht zijn omgekomen. Ook op 26 september 2012 was er een zware aanval in Honi Saidan waarbij twee NAVO-militairen omkwamen ten gevolge van een berm bom en een wagen vol explosieven. Als u daadwerkelijk in Honi Saidan zou hebben gewoond mag toch worden verwacht dat u weet zou hebben van dergelijke ernstige incidenten. Op basis van uw vage, lacunaire en foutieve verklaringen moet worden besloten dat u er niet in bent geslaagd om aannemelijk te maken recent in Honi Saidan te hebben verbleven, noch van dit dorp afkomstig te zijn. Tijdens uw tweede gehoor bij het CGVS werd u expliciet en herhaaldelijk geconfronteerd met de vaststelling dat u geen zicht geeft op uw reële herkomst en werd u gewezen op het grote belang hierover de waarheid te spreken. U bleef volhouden dat u sinds uw geboorte tot uw vertrek uit Afghanistan in 2014 in Honi Saidan zou hebben verbleven (Gehoor CGVS 12/08/2014, p. 11). Ook nadat er een pauze werd ingelast tijdens uw gehoor om u de kans te geven om even na te denken en met uw advocaat te overleggen bleef u bij deze verklaring (Gehoor CGVS 12/08/2014, p. 11). Wanneer u er vervolgens opnieuw op werd gewezen dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde herkomst en dat u op die manier ook uw nood aan internationale bescherming niet aannemelijk maakte verklaarde u schoorvoetend dat u de afgelopen vijf jaar enkele maanden per jaar in Peshawar zou hebben gewoond (Gehoor CGVS 12/08/2014, p. 11). Niet enkel kan het feit dat u de afgelopen vijf jaar deels in Pakistan zou hebben gewoond niet verklaren waarom u er niet in slaagt om correct te antwoorden op elementaire vragen in verband met de ligging van uw dorp, u slaagt er ook niet in om dit deeltijds verblijf in Peshawar aannemelijk te maken. Zo stroken uw verklaringen dat jullie omwille van de preciaire veiligheidssituatie de afgelopen jaren deeltijds in Pakistan woonden niet met uw latere verklaringen dat u meestal alleen naar Peshawar ging en uw gezin achterliet in Honi Saidan (Gehoor CGVS 12/08/2014, p. 16). Het is weinig geloofwaardig dat u omwille van de slechte veiligheidssituatie zou vluchten naar een huurhuis in Peshawar, maar dat u dan wel uw vrouw en kinderen –zeker binnen de Afghaanse context- alleen zou achterlaten in Honi Saidan. Wanneer u vervolgens opnieuw werd gewezen op het belang van eerlijke verklaringen over uw herkomst en wanneer u werd duidelijk gemaakt dat het op basis van uw verklaringen evenmin aannemelijk is dat u nog maar vijf jaar uit Honi Saidan weg zou zijn, bleef u volhouden dat u heel uw leven in dit dorp woonde en enkel de afgelopen vijf jaar deels in Peshawar woonde (Gehoor CGVS 12/08/2014, p. 17). U legde ook geen enkel document neer om uw identiteit, herkomst of asielrelaas te staven. U vertelde dat u uw taskara onderweg naar België verloren bent. U legde echter tegenstrijdige verklaringen af over

de precieze omstandigheden waarin dit zou zijn gebeurd. Zo verklaarde u bij de DVZ dat u de taskaras van u en uw zoon in Kiev hebt moeten weggooien van uw smokkelaar (Verklaring DVZ, p. 10). Dit strookt in geen geval met uw verklaringen bij het CGVS waar u stelde uw taskara te hebben weggegooid in een bos in Slovaakse. Wanneer u met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd herhaalde u enkel dat u het document in Slovaakse weggooide (Gehoor CGVS 05/06/2014, p. 6). Het loutere herhalen van uw laatste verklaringen heldert de voornoemde tegenstrijdigheid echter niet op. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Baraki Barak gelegen in de provincie Logar.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Honi Saidan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

U maakte ook uw vrees voor vervolging omwille van uw sjiitische geloofsovertuiging niet aannemelijk. Het betreft een loutere bewering die u op geen enkele wijze weet te staven. Wanneer u werd gevraagd om uw vrees voor vervolging omwille van het feit dat u sjiit bent te duiden verwees u enkel naar de problemen waaraan, omwille van uw ongeloofwaardige herkomst, geen geloof kan worden gehecht (Gehoor CGVS 05/06/2014, p. 7-8). Ook wanneer u later opnieuw werd gevraagd om die religieuze vervolging te duiden bleef u erg vaag en oppervlakkig. Gevraagd hoe die religieuze onderdrukking zich uitte verklaarde u enkel: "Dat heb ik daarnet toch gezegd, beledigingen, sjiiten werden constant beledigd omwille van hun geloof". Dit betreft een louter algemene bewering, wanneer u werd gevraagd om uw persoonlijke ervaringen te illustreren verklaarde u: "Mijn grootste probleem persoonlijk is dat ik de profeet Mohammed heb beledigd, als je zoiets doet is er geen terugweg, dat kan je niet goedmaken" (Gehoor 05/06/2014, p. 11). Hiermee verwijst u opnieuw naar een gebeurtenis die zich afspeelde binnen uw ongeloofwaardig bevonden herkomst. Ook tijdens uw tweede gehoor bij het CGVS verwees u enkel naar deze ongeloofwaardige gebeurtenissen wanneer u werd gevraagd om de door u ingeroepen religieuze vervolging te duiden (Gehoor 12/08/2014, p. 5-6).

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens beide gehoren op de zetel van het CGVS dd. 05/06/2014 en 12/08/2014 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd zowel tijdens als op het einde van uw tweede gehoor bij het CGVS uitdrukkelijk en herhaaldelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw

eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker zijn afkomst, verblijf en problemen in Afghanistan niet aannemelijk maakt.

In de bestreden beslissing wordt dienaangaande terecht gemotiveerd als volgt: “De Raad hecht zoals de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen geloof aan verzoekers beweerde verblijf in Afghanistan.

Verzoeker legt immers vage, lacunaire en wel erg weinig doorleefde verklaringen af in verband met zijn herkomst uit het dorp Honi Saidan (district Baraki Barak, provincie Logar). Tijdens beide interviews op het Commissariaat-generaal voor de werd u gevraagd om een vrije beschrijving te geven van uw dorp.

Telkens antwoordde u erg kort en oppervlakkig. Tijdens uw eerste interview verklaarde u enkel: "Er zijn geen belangrijke gebouwen in ons dorp, er is enkel een grote moskee. Voor de rest is er wel een weg en vandaar kan je naar Ghazni gaan, maar niet de hoofdweg, de weg naar Ghazni." (Gehoor CGVS 05/06/2014, p. 8). Wanneer u tijdens uw tweede gehoor opnieuw werd gevraagd om uw dorp te omschrijven stelde u: "Ons dorp bevindt zich ten zuiden van Pul e Alam en ten Oosten van Baraki Barak". Gevraagd om een meer gedetailleerde beschrijving herhaalde u dat het een klein dorp is met dorpshuizen, landbouwgronden en een grote moskee (Gehoor CGVS 12/08/2014, p. 6). Van iemand die naar eigen zeggen meer dan 50 jaar in Honi Saidan zou hebben gewoond mag toch worden verwacht dat hij wanneer hij daar expliciet naar wordt gevraagd meer spontaan, doorleefd en gedetailleerd kan vertellen over dit dorp. Volgens de kaarten waarover het CGVS beschikt ligt Honi Saidan tussen de steden Baraki Barak en Pul-e-Alam, zij het beduidend dichter bij deze laatste (Zie map Landeninformatie). Alle geraadpleegde kaarten situeren het dorp dan ook in het district Pul-e-Alam en niet Baraki Barak. Het is dan ook opmerkelijk dat u zelf verklaarde dat Honi Saidan wel degelijk in het district Baraki Barak zou liggen en dat de afstand tot de stad Baraki Barak bovendien beduidend korter zou zijn dan die tot Pul-e-Alam (Gehoor CGVS 05/06/2014, p. 8). De afstand tussen uw dorp en Pul-e-Alam schatte u op 14-15 km (Gehoor CGVS 05/06/2014, p. 9), terwijl volgens de kaarten waarover het CGVS beschikt blijkt dat Honi Saidan op amper 3 km van het centrum van Pul-e-Alam ligt. De afstand tot Baraki Barak is volgens deze informatie ook beduidend groter dan tot Pul-e-Alam. Tijdens uw gehoor bij het CGVS werd u gevraagd of er zich een rivier in de buurt van uw dorp bevond. U antwoordde ontkennend, maar verklaarde dat er wel een rivier ten zuiden van het dorp ligt (Gehoor CGVS 05/06/2014, p. 8). Wanneer u expliciet werd gevraagd of er ook een rivier ten noorden van het dorp ligt antwoordde u ontkennend (Gehoor CGVS 12/08/2014, p. 7). Uit de luchtfoto's die aan het administratieve dossier werden toegevoegd blijkt echter dat er ook ten noorden van het dorp een waterstroom loopt (Zie map landeninformatie). Ook wanneer u werd gevraagd om aan te geven welke dorpen er tussen Honi Saidan en de stad Baraki Barak liggen gaf u tegenstrijdige en foutieve antwoorden. Tijdens uw eerste gehoor op het CGVS antwoordde u op deze vraag: "Shali, Podocht, geen andere" (Gehoor CGVS 05/06/2014, p. 8). Wanneer u tijdens uw tweede gehoor exact dezelfde vraag werd gesteld antwoordde u: "Sheltan, Nobodjah, Qalai Sar Jan" (Gehoor CGVS 12/08/2014, p. 8). Gevraagd of dit de enige drie dorpen zijn tussen Honi Saidan en Baraki Barak antwoordde u dat er nog veel andere zijn, maar dat u het zich niet herinnert (Gehoor CGVS 12/08/2014, p. 9). Niet enkel gaf u tijdens uw eerste en uw tweede gehoor volstrekt tegenstrijdige antwoorden, geen enkele van uw verklaringen over de dorpen tussen Honi Saidan en Baraki Barak komt bovendien overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt (Zie map landeninformatie). Indien u wel degelijk meer dan 50 jaar in Honi Saidan hebben gewoond mag worden verwacht dat u correct kan antwoorden op dergelijke elementaire vragen over de positie van uw dorp. Wanneer u tijdens uw tweede gehoor werd gevraagd of u weet waar Qala Mossa, een dorp op amper 2 km van Honi Saidan, ligt antwoordde u bovendien ontkennend (Gehoor CGVS 12/08/2014, p. 9). Ook wanneer u tijdens uw eerste gehoor bij het CGVS werd gevraagd om andere dorpen in de directe omgeving van Honi Saidan te noemen antwoordde u: "Shali, Baraki Daw Jan, er zijn nog enkele andere dorpen, maar de namen weet ik niet" (Gehoor CGVS 05/06/2014, p. 9). Niet enkel wordt er op geen enkel van de kaarten waarover het CGVS beschikt melding gemaakt van Shali en Baraki Daw Jan, het is ook volstrekt ongeloofwaardig dat u uw hele leven in Honi Saidan zou hebben gewoond maar toch amper 2 naburige dorpen zou kunnen noemen.

Ook over recente gebeurtenissen in uw dorp en regio legde u lacunaire verklaringen af. Tijdens uw tweede gehoor bij het CGVS werd u gevraagd of er de afgelopen jaren nog veiligheidsincidenten waren in uw dorp. U antwoordde van niet. Wanneer u vervolgens werd gevraagd of er de afgelopen jaren aanslagen zijn geweest in de buurt van uw dorp antwoordde u: "Nee, dat weet ik niet. Ik ben niet op de hoogte.". Ook wanneer u vervolgens specifiek werd gevraagd of er in de buurt van uw dorp Honi Saidan de afgelopen jaren aanvallen waren tegen mensen van de overheid antwoordde u ontkennend (Gehoor CGVS 12/08/2014, p. 10). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat er zich op 9 augustus 2011 een ernstig incident voordeed in de regio van uw dorp. Taliban militanten openden het vuur op de wagen van het districtshoofd van Baraki Barak, twee talibs zouden bij het daaropvolgende vuurgevecht zijn omgekomen. Ook op 26 september 2012 was er een zware aanval in Honi Saidan waarbij twee NAVO-militairen omkwamen ten gevolge van een berm bom en een wagen vol explosieven. Als u daadwerkelijk in Honi Saidan zou hebben gewoond mag toch worden verwacht dat u weet zou hebben van dergelijke ernstige incidenten.

Op basis van uw vage, lacunaire en foutieve verklaringen moet worden besloten dat u er niet in bent geslaagd om aannemelijk te maken recent in Honi Saidan te hebben verbleven, noch van dit dorp afkomstig te zijn. Tijdens uw tweede gehoor bij het CGVS werd u expliciet en herhaaldelijk geconfronteerd met de vaststelling dat u geen zicht geeft op uw reële herkomst en werd u gewezen op

het grote belang hierover de waarheid te spreken. U bleef volhouden dat u sinds uw geboorte tot uw vertrek uit Afghanistan in 2014 in Honi Saidan zou hebben verbleven (Gehoor CGVS 12/08/2014, p. 11). Ook nadat er een pauze werd ingelast tijdens uw gehoor om u de kans te geven om even na te denken en met uw advocaat te overleggen bleef u bij deze verklaring (Gehoor CGVS 12/08/2014, p. 11). Wanneer u er vervolgens opnieuw op werd gewezen dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde herkomst en dat u op die manier ook uw nood aan internationale bescherming niet aannemelijk maakte verklaarde u schoorvoetend dat u de afgelopen vijf jaar enkele maanden per jaar in Peshawar zou hebben gewoond (Gehoor CGVS 12/08/2014, p. 11). Niet enkel kan het feit dat u de afgelopen vijf jaar deels in Pakistan zou hebben gewoond niet verklaren waarom u er niet in slaagt om correct te antwoorden op elementaire vragen in verband met de ligging van uw dorp, u slaagt er ook niet in om dit deeltijds verblijf in Peshawar aannemelijk te maken. Zo stroken uw verklaringen dat jullie omwille van de preciaire veiligheidssituatie de afgelopen jaren deeltijds in Pakistan woonden niet met uw latere verklaringen dat u meestal alleen naar Peshawar ging en uw gezin achterliet in Honi Saidan (Gehoor CGVS 12/08/2014, p. 16). Het is weinig geloofwaardig dat u omwille van de slechte veiligheidssituatie zou vluchten naar een huurhuis in Peshawar, maar dat u dan wel uw vrouw en kinderen –zeker binnen de Afghaanse context- alleen zou achterlaten in Honi Saidan. Wanneer u vervolgens opnieuw werd gewezen op het belang van eerlijke verklaringen over uw herkomst en wanneer u werd duidelijk gemaakt dat het op basis van uw verklaringen evenmin aannemelijk is dat u nog maar vijf jaar uit Honi Saidan weg zou zijn, bleef u volhouden dat u heel uw leven in dit dorp woonde en enkel de afgelopen vijf jaar deels in Peshawar woonde (Gehoor CGVS 12/08/2014, p. 17).

U legde ook geen enkel document neer om uw identiteit, herkomst of asielrelaas te staven. U vertelde dat u uw taskara onderweg naar België verloren bent. U legde echter tegenstrijdige verklaringen af over de precieze omstandigheden waarin dit zou zijn gebeurd. Zo verklaarde u bij de DVZ dat u de taskaras van u en uw zoon in Kiev hebt moeten weggooien van uw smokkelaar (Verklaring DVZ, p. 10). Dit strookt in geen geval met uw verklaringen bij het CGVS waar u stelde uw taskara te hebben weggegooid in een bos in Slovakije. Wanneer u met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd herhaalde u enkel dat u het document in Slovakije weggooide (Gehoor CGVS 05/06/2014, p. 6). Het loutere herhalen van uw laatste verklaringen heldert de voornoemde tegenstrijdigheid echter niet op. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Baraki Barak gelegen in de provincie Logar.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Honi Saidan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.”.

De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

Waar verzoeker aangeeft dat zijn dorp bescheiden is waardoor er weinig te beschrijven valt, dient te worden opgemerkt dat van iemand die beweert meer dan vijftig jaar in een bepaald dorp te hebben gewoond, redelijkerwijs kan worden verwacht dat bij de vraag naar een gedetailleerde beschrijving van dit dorp doorleefde verklaringen kan afleggen, ook al is dit een klein dorp. Verzoeker blijft desbetreffend in gebreke.

Voor zover verzoeker wat betreft de foutieve antwoorden die hij gaf op de vraag naar naburige dorpen verwijst naar de rechtspraak van de Raad van State waarin gesteld wordt dat tegenstrijdigheden die betrekking hebben op niet-relevante aspecten van het asielrelaas onvoldoende zwaarwichtig zijn of onvoldoende determinerend niet in rekening kunnen worden gebracht ter motivering van een weigering, meent de Raad dat verzoekers kennis met betrekking tot naburige dorpen geenszins als irrelevant, onvoldoende zwaarwichtig of onvoldoende determinerend te kwalificeren valt. De nood aan bescherming moet immers getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats, doch het is aan de betrokkene om zijn nationaliteit en zijn verblijf in een bepaalde regio aannemelijk te maken. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land kan invoeren of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen. Daartoe

onderzoekt de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land/regio dat/die hij beweert te zijn ontvlucht.

Waar verzoeker stelt dat de verwerende partij met betrekking tot zijn problemen met de taliban iets onmogelijks vraagt aangezien hij geen bewijs kan voorleggen, doet hij geenszins afbreuk aan de concrete vaststellingen van de bestreden beslissing. De commissaris-generaal kon terecht het volgende vaststellen: *"Wanneer u werd gevraagd om uw vrees voor vervolging omwille van het feit dat u sjiit bent te duiden verwees u enkel naar de problemen waaraan, omwille van uw ongeloofwaardige herkomst, geen geloof kan worden gehecht (Gehoor CGVS 05/06/2014, p. 7-8). Ook wanneer u later opnieuw werd gevraagd om die religieuze vervolging te duiden bleef u erg vaag en oppervlakkig. Gevraagd hoe die religieuze onderdrukking zich uitte verklaarde u enkel: "Dat heb ik daarnet toch gezegd, beledigingen, sjiieten werden constant beledigd omwille van hun geloof". Dit betreft een louter algemene bewering, wanneer u werd gevraagd om uw persoonlijke ervaringen te illustreren verklaarde u: "Mijn grootste probleem persoonlijk is dat ik de profeet Mohammed heb beledigd, als je zoiets doet is er geen terugweg, dat kan je niet goedmaken" (Gehoor 05/06/2014, p. 11). Hiermee verwijst u opnieuw naar een gebeurtenis die zich afspeelde binnen uw ongeloofwaardig bevonden herkomst. Ook tijdens uw tweede gehoor bij het CGVS verwees u enkel naar deze ongeloofwaardige gebeurtenissen wanneer u werd gevraagd om de door u ingeroepen religieuze vervolging te duiden (Gehoor 12/08/2014, p. 5-6)."*

Het is overigens het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hebben doen besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas. Gelet op het voorgaande wordt er door verzoeker geen afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen van de bestreden beslissing die allen steun vinden in het administratieve dossier en aldus door de Raad worden gehandhaafd.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde herkomst kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Ook het verzoek om subsidiaire bescherming dient te worden onderzocht ten aanzien van het land waarvan de verzoeker de nationaliteit beweert te hebben. Er is immers geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. De commissaris-generaal merkte dienaangaande in de bestreden beslissing terecht op dat sinds decennia miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst leven, die daar mogelijks een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld hebben of zelfs de nationaliteit van het gastland hebben verworven. Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Bijgevolg is het dus van belang om te kunnen vaststellen uit welke regio in zijn land van herkomst verzoeker afkomstig is. Het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst is onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is.

Verzoeker verhindert zowel de commissaris-generaal als de Raad om inzicht te krijgen in diverse wezenlijke aspecten met betrekking tot zijn profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hem rust (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4 lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Door het feit dat verzoeker geen correct beeld biedt op zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus dan ook niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412).

Bijgevolg maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonst.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien februari tweeduizend vijftien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF